

constructiv, dar gândirea lor este întotdeauna optimistă, ei luptă împotriva situației în care se găsesc. Așa că răspunsul este : da.

— Credeți că veți scrie teatru până la sfârșitul vieții, sau veți renunța la un moment dat ?

— Nu știu. Voi continua să scriu teatru atâta timp cât voi avea ceva de spus. Sper că piesa mea cea mai importantă

n-a fost încă scrisă, dar, dacă, dintr-un motiv oarecare, o să-mi dau seama că am epuizat ceea ce am avut de spus, aş vrea să devin director de teatru.

— Sper să întâlniți cindva și actori români, și să-i iubiți ca pe niște oameni ai secolului XX.

Londra, februarie 1981

Motto : „...oamenii de teatru au datoria de a cîti în creațiile de început ale dramaturgilor posibilitățile lor viitoare”.

BEATE FREDANOV

E greu de imaginat ca, în spațiul de exigență al cuvîntului tipărit, care atrage prin lege responsabilități nu numai morale, cineva să-și mai poată permite astăzi a se pronunța asupra unei reprezentări teatrale „necitind piesa și nevăzînd spectacolul”. Și mai greu de crezut este ca o astfel de „opinie”, avînd seninătatea de a recunoaște că, de fapt, e în totală necunoștință de cauză, să fie totuși găzduită — fără nici un fel de rezervă redacțională ! — în paginile unei reviste de mare tiraj, al cărei nume a devenit sinonim cu bătălia pentru adevăr și dreptate, în toate domeniile de activitate. Și, totuși, faptul acesta, incredibil și consternant, s-a și produs, nu foarte demult, în paginile revistei „Flacăra” (nr. 45/1983), sub semnătura distinsului poet și cărturar Gheorghe Tomozei. Găzduind în numărul imediat următor (46/1983) răspunsul autorului incriminat, Mihai Ispirescu, precum și mărturia de conștiință a secretarului breslei, Paul Everac, revista a restabilit adevărul, incidentul nemeritînd decît să fie dat uitării, cît mai repede.

Ușor de zis, dar greu de făcut. Cărei uitări să-l dai ? uitării cuvîntului tipărit ? Cine-l mai scoate de acolo ?

Și, pe urmă, de ce să dăm atîta de furcă istoricilor literari ai posterității, cînd lucrurile sînt cît se

CRONICA CRONICII TEATRALE

Ce-și poate dori mai mult un debutant ?

poate de clare încă de pe acum, iar cronica cronicii teatrale e datoare și ea să depună mărturie ? O face, poftim, chiar și în cazul unor pseudocronici, tocmai pentru că gravele lor acuzații, la adresa unui debutant, nu se pot șterge la fel de ușor și fără pagubă ca desenele pe asfalt.

Despre ce e vorba, pînă la urmă ? Despre două versuri. Ele aparțin poetului Gheorghe Tomozei și erau spuse în spectacolul Teatrului „Nottara” cu piesa lui Mihai Ispirescu Trăsura la scară de un personaj citatoman, care le găsise, după gustul său, memorabile, chiar dacă nu le reproduce exact : „Atenție la cai, atenție la hamuri/Viața-i un transport de lăzi cu geamuri”.

Neavînd nimic de împărțit cu poetul și nevrînd nici măcar să-l ridiculi-

zeze, autorul dramatic nu-i dă numele în spectacol. Or, tocmai acest lucru îl revoltă pe Gheorghe Tomozei ! Cum adică, să fie versurile sale, lumea să se prăpădească de ris la auzul metaforelor sale „de aur” și să nu știe cui îi aparțin ?? Orgoliul poetului e atît de mare încît crede că, în atare condiții, necitarea sursei „ar mai putea fi numită și furt”. (Sublinierea îi aparține !) De aici și pînă la a crede că, odată cu cele două versuri, autorul dramatic ar fi putut „împrumuta” și „cheia sensurilor întregii lucrări”, nu mai e decît un pas, pe care orgoliul poetului îl face cu nonșalanță, punînd sub semnul întrebării autenticitatea piesei și cerînd suspendarea spectacolului ! ? !

Răspunzîndu-i, cu destulă delicatețe, autorul dramatic îl asigură pe poet că nu-i va mai folosi versurile în spectacol, intrucît le-a înlocuit cu alte două „versuri” personale și, am zice noi, tot „de aur” : „Fii atent cum calci pe coridor/Să n-aluneci pe vreo coajă sau cotor”.

Bănuiesc că nu-i tocmai plăcut, ca debutant, să fii acuzat de furt, să se ceară imediat suspendarea spectacolului și percheziționarea piesei. Dar, dacă mi-aduc aminte că și ne-născuții fusese acuzat de furt, avînd ca apărător un avocat nu mai puțin celebru, stau și mă-ntreb : ce-și poate dori mai mult un debutant ?

MYOSOTIS